

**Oświadczenie złożone
przez senator Alicję Zając
na 63. posiedzeniu Senatu
w dniu 23 października 2014 r.**

Oświadczenie skierowane do sekretarza stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej, pełnomocnika rządu do spraw osób niepełnosprawnych Jarosława Dudy

Szanowny Panie Ministrze!

W odpowiedzi na moje oświadczenie z dnia 5 czerwca br. (pismo BON-I-0702-8-2-WK/14) z zapytaniem o to, czy zrezygnowanie z wymogu zapewnienia doraźnej i specjalistycznej opieki medycznej, poradnictwa i usług rehabilitacyjnych, o których jest mowa w art. 28 ust. 1 pkt 3, może spowodować zmniejszenie dostępności do nich, a pogorszenie zdrowotnego komfortu wykonywania pracy sprawi, że z rynku chronionego zostaną wyeliminowane osoby z najcięższymi schorzeniami, stwierdził Pan, iż zrezygnowanie z obligatoryjnego obowiązku świadczenia takiej opieki nie wykluczy całkowicie możliwości jej udzielania przez pracodawców na rzecz pracowników.

Obawiam się jednak, że wprowadzenie dobrowolności świadczenia opieki medyczno-rehabilitacyjnej w miejsce jej obligatoryjności spowoduje, że pracodawcy będą masowo unikać świadczenia takiej pomocy. Wskutek tego niepełnosprawni pracownicy – w tym osoby z najcięższymi schorzeniami, na przykład niewidomi, epileptycy, osoby na wózkach itp. – zostaną „skazani” na ogólnodostępną służbę zdrowia, a więc na długie kolejki do rejestracji, lekarza, badań specjalistycznych i wizyt w obiektach często jeszcze niedostosowanych do obsługi osób niepełnosprawnych, co znacznie utrudni im dbanie o zdrowie i świadczenie pracy. W związku z tym zwracam się z zapytaniem.

1. Czy ministerstwo pracy zdaje sobie sprawę z wymienionych utrudnień?

2. Jeśli tak, to jakie zamierza wprowadzić działania osłonowe dla osób niepełnosprawnych z najcięższymi schorzeniami pozbawionych z dnia na dzień możliwości leczenia się w miejscu pracy, we w pełni dostosowanych obiektach?

Alicja Zając